

NA POT 6. ONKOLOŠKEMU VIKENDU

Kancerološka sekcija prireja dvakrat letno strokovna srečanja. Na teh srečanjih obravnavamo diagnostiko in zdravljenje malignih obolenj. Teme, ki smo jih dosedaj obravnavali so bile: diagnostični mozaik, ginekološki rak, sarkomi mehkih tkiv, Hodgkinov limfom, maligni tumorji epitelijskega izvora, poklicne bolezni in rak, zdravljenje bolečin, ne-Hodkinovi limfomi ter maligni tumorji na modu.

Program 6. onkološkega vikenda zajema obravnavo kolorektalnega raka. Tako kot pri drugih rakih, tudi kolorektalnemu raku incidenca raste. S pravilno prehrano, s povečanim uživanjem vlaknin in z zmanjšanjem količine maščob v vsakdanji prehrani lahko dejansko vplivamo na zmanjšanje števila obolelih. Zgodnje odkrivanje bolezni pa poveča možnost preživetja.

Pri Kitajcih in Japoncih so s prosvetljevanjem prebivalcev, to je z upoštevanjem navedenih spoznanj dosegli razmeroma dobre uspehe.

Tematika prvega dneva 6. onkološkega vikenda je torej aktualna.

Tudi tematika drugega dneva tega onkološkega vikenda je aktualna tako za zdravnike, kot tudi za vse ostale zaposlene v zdravstvu. Ne le v odnosu do rakavega bolnika, temveč tudi do vseh drugih bolnih, umirajočih ali kakorkoli drugače prizadetih, smo zdravstveni delavci prepuščeni lastni iznajdljivosti. Program študija te problematike ne zajema. V času mojega študija se je le pokojni dr. Jože Potrč dotaknil te problematike. Zato je večini zdravnikom in tudi medicinskim sestram srečanje z rakavim bolnikom mučno. Pred leti sem se pogovarjal z materjo desetletne punčke, ki so ji odkrili tumor na kosti. Vkljub skrivanju so prijatelji in znanci zvedeli, da je njen otrok "neozdravljivo bolan", ker ima kostnega raka. Vsa obupana mi je mati potožila, da so se je pričeli skoraj vsi prijatelji in znanci izogibati. Če so jo srečali na cesti, so prešli na drugo stran, da bi se izognili pogovoru z njo. Le redki so zbrali moč za odkrit in tolažilen pogovor. Te je lahko štela za prave prijatelje, ker so ji v nesreči stali ob strani. Ta bežni opis pove vse. Večini zdravnikov pa tudi drugih zaposlenih v zdravstvu, ki se le občasno srečujejo z onkološkim bolnikom, je stik z njim mučen. Je pač neozdravljivo bolan in bo umrl. Le malokdo ima smisel, znanje in voljo takemu bolniku prisluhniti in se z njim pogovoriti o njegovih psihičnih, moralnih, pravnih, filozofskih, svetovno nazorskih in drugih težavah.

Bolnik v komi, na videz nezavesten bolnik, umirajoči bolnik pogosto zaznava vse, kar se dogaja v njegovi okolici, vendar tega ne more pokazati. Če se zbudi iz kome, če pride k zavesti, ko lahko pove, kaj je

doživel, predvsem pa kako je dojemal pogovore ob svoji postelji, lahko postane marsikateremu zdravniku oz. medicinski sestri, milo rečeno, nerodno. Ne le bolniki, ne le umirajoči, tudi njihovi svojci doživljajo ob hudih boleznih bližnjih in ob njihovi smrti duševne muke. Da bi bolniku muke skrajšali, zahtevajo od nas celo evtanazijo. Razen problemov do-
dovanja, se pojavljajo tudi drugi pravni problemi kot na primer poravnave obveznosti, pravni problemi odnosa zdravnik/bolnik itd. itd. Zaradi tega smo povabili predavatelje, ki se pri Slovenskem Karitasu ukvarjajo z duševno problematiko bolnika, naprosili pa smo za sodelovanje tudi pravnico Zdravniške zbornice Slovenije, da osvetli pravne probleme.

Zato menim, da sobotno srečanje ne bo le zanimivo, marveč, da je nujno potrebno, da se o tem pogovorimo in si med seboj izmenjamo izkušnje. Veseli bomo, če vas bomo spodbudili, da boste o teh problemih preišljevali.

Tematika naslednjega, 7. onkološkega vikenda, ki bo 31. marca in 1. aprila 1995, je posvečena otorinolaringologiji. Oba dneva bodo zdravniki Klinike za otorinolaringologijo in cervikofacialno kirurgijo v sodelovanju z zdravniki Onkološkega inštituta obravnavali maligne bolezni ORL področja.

Nasvidenje na 7. onkološkem vikendu.

Za redakcijo Zbornika
prim. Jurij Us, dr. med.